

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor tehnice privind determinarea valorii în vamă pentru bunurile introduse în România de către persoanele fizice

Având în vedere prevederile art. I din Hotărârea Guvernului nr. 544/2010 pentru modificarea art. 79 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. – Se aprobă Normele tehnice privind determinarea valorii în vamă pentru bunurile introduse în România de către persoanele fizice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. – (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.076/2006 pentru aprobarea valorilor în vamă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 4 iulie 2006.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 12 iulie 2010
Nr. 1.975.

NORME TEHNICE
privind determinarea valorii în vamă pentru bunurile introduse în România,
de către persoanele fizice

Art. 1 – Determinarea valorii în vamă pentru bunurile introduse în România de către persoanele fizice se determină în conformitate cu prevederile titlului II – capitolul 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, cu modificările și completările ulterioare, și ale părții I titlul V din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului, cu modificările ulterioare.

Art. 2 – Pentru determinarea valorii în vamă a oricăror bunuri care sunt introduse în România de către persoanele fizice se utilizează ca bază de calcul prețul efectiv plătit sau de plătit pentru acestea, potrivit art. 29 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului, prevăzut în facturi sau alte documente fiscale echivalente emise pentru bunurile respective.

Art. 3 – În cazul în care valoarea în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea prevederilor art. 2, se aplică prevederile art. 30 și 31 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului, valoarea în vamă astfel determinată având caracter definitiv.

Art. 4 – Determinarea valorii în vamă pentru bijuteriile din metale prețioase pentru care nu pot fi prezentate facturi sau documente fiscale echivalente se va face pe baza cotației gramului de aur, publicată de Banca Națională a României, precum și a expertizelor privind manopera, efectuate, la cererea și pe cheltuiala persoanei fizice solicitante, de persoanele juridice sau persoane fizice autorizate, potrivit reglementarilor în vigoare, pentru efectuarea unor astfel de activități.

Art. 5 – Evaluarea bunurilor culturale, de colecție sau cu o valoare numismatică ori pentru trofee de vânătoare, pentru care nu pot fi prezentate facturi sau documente fiscale echivalente, în vederea determinării valorii în vamă a acestora, se poate face luându-se în considerare valoarea comunicată de o

instituție abilitată ori de o societate comercială de profil ori cea stabilită în urma unei expertize efectuate de persoane autorizate.

Art. 6 – Pentru bunurile introduse în România prin trimeri poștale de o persoană fizică, pentru care nu pot fi prezentate facturi sau alte documente fiscale echivalente, valoarea în vamă se determină luându-se în considerare valorile înscrise în documentele puse la dispoziția autorității vamale de către expeditor.

Art. 7 – Valoarea în vamă poate fi stabilită și pe baza valorii declarate de persoana fizică. Acest criteriu se ia în considerare în cazul în care nu există suspiciuni de subevaluare, fiind utilizat și în cazul bunurilor uzate, al tipăriturilor, medicamentelor, animalelor și păsărilor de companie, precum și altele asemenea.

Art. 8 – În cazul în care se ia în considerare valoarea declarată de persoana fizică deținătoare a bunului, aceasta va depune la autoritatea vamală o declarație pe propria răspundere, completată olograf, din care să rezulte valoarea bunurilor în cauză. Această declarație va conține în mod obligatoriu angajamentul persoanei de a plăti eventualele diferențe, în cazul în care la verificări ulterioare se constată că acestea se datorează.

Art. 9 – În situații de excepție, pentru bunurile ale căror valori în vamă nu pot fi determinate conform prezentelor norme de către birourile vamale, la solicitarea acestora, valorile în vamă se determină de Autoritatea Națională a Vămilelor, cu respectarea prevederilor art. 31 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului.

Art. 10 – (1) Atunci când există suspiciuni cu privire la valoarea în vamă declarată pentru bunurile introduse în România de persoane fizice și pentru determinarea acestora pe baza valorii de tranzacție este necesară prezentarea unor documente sau justificări suplimentare, determinarea definitivă a valorii în vamă se amână.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), titularul operațiunii are dreptul să ridice bunurile din vamă, cu condiția să constituie o garanție suficientă în formele prevăzute la art. 193 și 194 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului.

(3) În înțelesul prezentelor norme, termenul *garanție suficientă* reprezintă cuantumul drepturilor de import, precum și al altor taxe și impozite, datorate la punerea în liberă circulație a bunurilor aparținând persoanelor fizice, calculat pe baza valorii în vamă, determinată cu titlu provizoriu, din care se deduce cuantumul drepturilor de import, precum și alte taxe și impozite, calculat pe baza valorii în vamă declarată de titularul operațiunii pentru bunurile respective.

(4) În situația amânării determinării definitive a valorii în vamă, cuantumul drepturilor de import, precum și al altor taxe și impozite, calculat pe baza valorii în vamă declarată de titularul operațiunii, se încasează cu titlu definitiv de biroul vamal, iar garanția determinată potrivit prezentelor norme se constituie la biroul vamal la care se efectuează formalitățile vamale de punere în liberă circulație, înainte de acordarea liberului de vamă.

(5) În cazul în care, în termen de 30 de zile de la data ridicării bunurilor din vamă, titularul operațiunii nu prezintă documente și justificări concludente privind determinarea valorii în vamă, autoritatea vamală procedează la executarea garanției, operațiunea fiind considerată încheiată.

Art. 11 – (1) În scopul aplicării prezentelor norme, autoritatea vamală va utiliza o bază de date în materie de evaluare, ca instrument al analizei de risc.

(2) Baza de date prevăzută la alin. (1) se avizează de ministrul finanțelor publice.